

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 291.

V Ljubljani, v sredo 18. decembra 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 17. decembra.

Plenerjeva interpelacija.

Ministerski predsednik grof Taaffe je danes odgovoril na interpelacijo poslanca Plenerja in tovarišev njegovih zastran državnega prava češkega. Po zadnji izjavi grofa Taaffeja je zbornica ta odgovor za danes pričakovala, zato so vsi klubi k današnji seji sklicali svoje odsotne člane, da bi levičarji desnice ne iznenadili s kakim osodepolnim predlogom.

Pa tudi občinstvo se je zanimalo za ta odgovor, kar so pričale tesno natlačene galerije. V loži gospodske zbornice so bili: knez Alfréd Windischgrätz, grof Harrach, baron Walterskirchen, grof Teobald Czernin in drugi. Poslanci so se že v pričetku seje vstopali okoli ministerskih sedežev, da bi tem bolje slišali odgovor; ministri so bili razven prehlajenega grofa Falkenhayna vsi prišli in nastala je velika tihota, ko se ministerski predsednik vzdigne, da prečita toliko zaželjeni in pričakovani odgovor.

Obseg njegov je bil ta, da se more država utrditi in razvijati na podlagi ustave, da je pa prememba ustave postavnim potom mogoča; vendar se vladi ne zdi primerno, da bi se ustava v sedanjem času preminjala, zato dotičnih zadev češkega deželnega zbora cesarju ne more priporočati. Hvaležno priznava, da je deželni zbor češki sam spoznal neugodnost sedanjih političnih razmer za korenjanje vladarja kot kralja češkega, ker je odklonil predlog poslanca Julija Grégra. Kar se tiče pravičnih zahtev nemškega naroda na Češkem, hoče jim vlada enako ustrezati, kakor pravičnim zahtevam drugih narodov.

Levičarji so grozili z osodepolnimi nasledki, ako bi jim odgovor ministerskega predsednika ne zadostoval, in mislili so, da poberó šila in kopita, ako se desnica ne ukloni njihovi želji. Pa pričakovanega viharja ni bilo, in temni oblaki so se razvlekli brez vsakega gromenja. Poslanec Plener je sicer predlagal, naj se v jutranji seji prične raz-

prava o ministrovem odgovoru, ali ta predlog je bil odklonjen s 143 proti 114 glasovom, dasi so z levičarji glasovali Mladočehi, južni Tiroleci in Coroninijevci. To je najboljšje znamenje, da so se liberalci sami v istini le malo brigali za odgovor, in da je bilo vse njih grozjenje le navidezno. Zato pa tudi ni bilo slišati navadnega godrnjanja in kričanja o zatiranju svobodne besede, ko je večina odločila, naj ne bo nobenega razgovora, ampak levičarji so se mirno v božjo voljo udali, in zbornica je prestopila na dnevni red, kakor da bi se ne bilo zgodilo ničesar.

K tej nepričakovani pohlevnosti nemških liberalcev je gotovo mnogo pripomoglo zadržanje nemškega prebivalstva na Češkem, ki ni zadovoljno, da so nemški poslanci izstopili iz deželnega zbora češkega. Ravno sedaj razširjajo listi volilni oklice nemškega kmetskega društva, katero ostro obsoja izstop dosedanjih poslancev in za prihodnje volitve priporoča take kandidate, ki se bodo zborovanja udeleževali. Vsled teh prikazen se levičarji bojé, da bi nemškemu ljudstvu na Češkem naposled ne pošla potrpežljivost in da bi jim ne dalo potepenega pisma, ako od svoje trdovratnosti ne odjenjajo, zato so začeli misliti, kako bi na lep način zopet prišli v deželno dvorano. Zdaj vémo, zakaj je tudi včeraj pri shodu zaupnih nemških množ v Pragi vlekel ne- navadno miren veter.

Nagrobni govori.

Nedavno je konservativni list „Vaterland“ omenjal govorov, ki so se pri pokopu pesnika Anzengruberja vršili na centralnem pokopališču, ter je v imenu katoličanov odločno oporekal grdi razvadi, da neduhovni govoré pri cerkvenem opravilu in na blagoslovljenem mestu. Če je pa to s cerkvenega stališča že samo po sebi graje vredno, treba je še odločneje obsojati take govore, ako prihajajo iz ust nekatoličanov in morebiti še naravnost napadajo sv. vero, katoliško cerkev in njene obrede, kakor se je zgodilo pri pokopu Anzengruberjevem. V prvi vrsti so pač cerkvene oblasti poklicane, da ustaviyo in odpravijo take razvade, ki

se zlasti v velikih mestih z liberalnim prebivalstvom pogostoma ponavljajo, ali podpirati jih mora v tem tudi posvetna gosposka zlasti v krajih, kjer so pokopališča lastnina občinska, ker bi sicer težko prišlo do izvršitve take cerkvene prepovedi. To je bila misel, ki je vodila poslanca Zallingerja in tovariše njegove, da so včeraj z ozirom na govore pri prej omenjenem pokopu do ministerskega predsednika stavili vprašanje: kaj hoče od svoje strani ukreniti, da se pri katoliških pokopih zabranjujejo veri sovražne in nekrščanske demonstracije?

Budgetni odsek in Lienbacher.

Pri včerajšnji seji bila je tudi dopolnilna volitev za budgetni odsek namesto poslanca Lienbacherja, ki je one dni izstopil iz tega odseka. Lienbacher je bil v ta odsek izbran kot član Liechtensteinovega kluba in je imel v rokah eno izmed najvažnejših poročil, namreč justično ministerstvo. Dokler je bil v zvezi z desnico, opravljal je jako hvalevredno svoj težavni posel, ko se je pa od desnice ločil in je začel svoja lastna pota hoditi, je sémtertje kako prav grenko zasolil slovanskim zastopnikom, ker niso zadovoljni, da bi bila justica zgolj nemška. Ko so se letos razdeljevala poročila o državnem proračunu, večina justičnega ministerstva ni hotela več izročiti Lienbacherju, ampak ga je izročila poljskemu poslancu Mahalskemu, Lienbacherju pa je prepustila brzojav in pošte. Iz prva se je ta kazal, kakor da bi bil s tem zadovoljen, ali pozneje se je premislil in je izstopil iz budgetnega odseka, v kateri je bil včeraj po predlogu središnega kluba izvoljen konservativni štajerski poslanec Pscheiden.

Nedavno so se pri Lienbacherju vršila posvetovanja zaradi ustanovitve katoliškega središča v našem državnem zboru po vzgledu zbora nemškega. Lienbacher se je zanašal na podporo poslancev Zallingerja, Oelza in Thurnhera. Ali s Zallingerjem sta že razpadla in tudi Predarelcem nova Lienbacherjeva stranka ni po volji, ker se postavlja na centralistično in na nemško-konservativno stališče. „Na Predarelskem“, piše tamošnji „Volksblatt“, „so v resnici

LISTEK.

Strašno maščevanje.

(Spisal Nikolaj Vasiljevič Gogolj.)

XVI.

V mestu Gluhovu se je zbiral narod okolu starca pandorista; že sem slišal včasih, kako igra slepec na pandori. Tako čudnih pesnij in tako lepo pa še ni pel noben pandorist. S prva je razvijal prejšnjo hetmanščino za Sagajdačnega in Hmelnickega. Tedaj so bili drugi časi: kosaštvo je bilo v slavi, teptalo je s konji sovražnike in nikdo se ni smel norčevati iz njih. Pel je tudi vesele pesni starec in gledal s svojimi očmi na narod, kakor bi ne bil slep; a prsti, s pridelanimi kostmi, letali so kakor muha po strunah in zdelo se je, da strune same igrajo; a naokrog je narod, stari ljudje povešajo glave, a mladi vpirajo oči na starca in še šepetati ne smeje mej seboj.

„Postojte“, reče starec, „zajopem vam o nekem davnem dogodku.“ Narod stisne se še tesneje in slepec zapoje:

„Za gospoda Stevana, kneza sedmograškega (bil je knez sedmograški tudi kralj Ljahov) sta živela dva kozaka: Ivan in Peter. Živela sta tako kakor brat z bratom. „Glej, Ivan, vse, kar le dobiš — vse razdelim; kadar je kdo vesel, vesel je i drugi; kadar je komu gorjé — gorjé je obojim; kadar kdo dobi — razdeliva dobitok; kadar kdo pade v plen — prodaj drugi vse in daj odkup, a če ne to, stopaj sam v plen.“ In res, vse, kar sta le dobila kozaka, vse sta delila na pol; odgnala sta li tujo živino ali konje, vse sta razdelila na pol.

* * *

„Vojeval je kralj Stevan s Turčinom. Že tri tedne vojuje s Turčinom, a kar ne more ga odgnati. A Turčini so imeli takega pašo, da je lahko posekal sam z desetimi janičarji cel polk. Kar razglasi kralj Stevan, ako se dobi predrznež, ki mu privede pašo, živega ali mrtvega, da dá njemu samemu toliko plače, kolikor je dá vsi vojski. „Pojdiva lovit pašo, brate!“ reče brat Ivan Petru. In odrineta kozaka, jedni v jedno stran, drugi v drugo.

* * *

Naj bi lovil še ali ne lovil Peter, že véde Ivan pašo na konopeci za vratom k samemu kralju. „Vrli

mladenič!“ reče kralj Stevan in ukaže dati njemu samemu tako plačo, kakoršno dobiva vsa vojska; in ukaže mu odmeriti zemlje tam, kjer si on izmisli, in mu dati živine, kolikor poželi. Še tisti dan, ko je dobil Ivan plačo od kralja, razdeli vse naravnost mej seboj in Petrom. Peter vzame polovico kraljeve plače, a ne more prenašati, da je dobil Ivan tako čast od kralja in skriva globoko v duši maščevanje.

* * *

Odpotujeta oba juňaka na podarjeno zemljo od kralja, za Karpate. Kozak Ivan posadi še k sebi na konja svojega sina in ga priveže ná-se. Že nastane mrak — a le še potujeta. Mladič zaspi; dremlje se i Ivanu. Ne dremliji, kozak, po gorah so pota nevarna! . . . A kozak ima takega konja, ki sam zna je povsodi pot: ne izpodtika se in ne izgreši pota. Mej gorami je prepad, na dno prepada nikdo ne vidi; kolikor je od zemlje do neba, toliko je do dna tega prepada. A nad prepadom samim je pot — dva človeka moreta še iti po njej, trije pa kar ne. Varo začne stopati konj z dremajočim kozakom. Poleg njega gré Peter, ki se ves trese in skriva duha veselja. Ožré se in pahne nazvanega brata v

konservativni, nikakor pa ne centralistični. Tudi so zadosti nemški in kakor rečeno tudi konservativni, kar priča preteklost, toda nemško-konservativni niso, kakor tudi slovansko-konservativni ne.“ Če se pa Zallinger in Thurnher Lienbacherju umikata, kje hoče iskati privrženec za novo nameravano stranko?

Mornarski red.

Včerajšnja razprava je dospela do § 7. Pri § 3. je Vitezič predlagal, naj se kadetje prištevajo k častnikom, nostromi in piloti pa k podčastnikom. Vladni zastopnik je oporekal temu predlogu, ker so kadetje mladi neizkušeni ljudje, piloti pa se rabijo samo ob morskih bregovih. Tudi Klaič je nasprotno predlogu Vitezičevemu, ki je pri glasovanju res ostal v manjšini. Pač pa je bil pri § 7. sprejet predlog Vitezičev, da je za sprejem med kadete potreben z vseh o m dovršeni končni izpit nautične šole, ki smé izdajati državno-veljavna spričevala.

Danes se je obravnava nadaljevala, pa ni upanja, da bi bila dovršena, ker ima zdaj ta, zdaj oni kaj omenjati. Predsednik bi še več reči pred Božičem rad dovršil, zato ni gotovo, da bi ne bilo še v petek seje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. decembra.

Notranje dežele.

Berolinska „Nat. Ztg.“ piše: „Na Dunaji se je govorilo, da bo *grof Taaffe* odstopil. Ta vest se ni potrdila. Govor ministerskega predsednika je tako odločen, da mora vsakdo čutiti, kakó trdno sedi v sedlu. In tako bomo doživeli, da bo v Avstriji kakor na Češkem vladal nepopoln parlament.“ V tem smislu preté tudi vsi avstrijski nemško-liberalni listi. Če so mislili, da bodo s tem preplašili Taaffeja, motili so se zelo ter se sami prepričali vsled večrajšnega odgovora na Plenerjevo interpelacijo.

„N. Wr. Tgbl.“ poroča pod naslovom „*Skrivnosten sestanek*“: Iz Požuna nam je došla vest, da so v soboto semkaj došli mladočeška poslanca dr. Engel in Vašaty z Dunaja ter ogerski poslanec Ugron. Posvetovali so se ter ob enem ž njimi tukaj bivajoči poslanec Thaly, potem pa se zopet odpejli na Dunaj, oziroma v Budimpešto. — Ta novica ni neverojetna. Ze pred tedni so šli na Dunaj košutovci ter razpravljali z Mladočehi. Obe stranki namreč hrepenite po personalni uniji ter ogerski skrajno-levičarski listi jako laskavo pisarijo o Mladočehih. Ako lojalni elementje naše države ne bodo kmalu spravili s sveta gotovih vprašanj, zgoditi se more, da se bodo nekega dne prav neprijetno iznenadeni zbudili.

Vnanje države.

Turški sultan je vsem oblastnjam v Albaniji zaukazal, naj kolikor moči pomagajo naseljenim Črnogorcem. Ob enem je knezu Nikiti poslal večjo svoto, naj jo razdeli mej svoje uboge podanike. Kakor znano, nastanilo se je v Srbiji 7800 Črnogorcev. Dva tisoč jih je bilo zopet na poti iz domovine, tu pa je srbska vlada črnogorski naznala, da ne more več vsprejemati izseljencev. Napominanih 2000 ubožčkov je moralo ostati doma. Vzrok temu postopanju srbske vlade je bajé ta, ker se kaže mej došlimi Črnogorci vsled nezadostne podpore vznemirjajoča nezadovoljnost.

Leta 1887 je *srbska* radikalna skupščina poblastila finančnega ministra, naj za odkup samo-

prodaje duhana vsprejme posojilo petih milijonov. Kmalu potem je moralo radikalno ministerstvo odstopiti ter je Milan pozval na ministerski stol Kristića. Dotični sklep je potem naprednjaški finančni minister Rakić izvršil, toda vsprejel je namestu petih deset milijonov kot loterijsko posojilo proti 7% obrestovanju in dvedostotni amortizaciji. Nominalna vrednost posojila je znašala 6.100.000 frankov, tako da bo morala Srbija v 65 letih za teh 6 milijonov plačati z obrestmi vred blizo 23 milijonov. Zaradi te „protipostavnosti“ se bo bajé zoper Rakića pričela pravda.

Nova *bolgarska* postava o splošnji orožni dolžnosti obsega tudi določbo, po kateri se bodo morali vsi dijaki srednjih šol od petega razreda naprej vojaški vežbati. V ta namen se bodo v vseh večjih posadkah ustanovili dijaški tabori. Kako bo mogoče to naredbo dejanjski izvrševati, nam ni znano; gotovo je pa toliko, da se nikakor ne vjema s pedagogičskimi načeli. Ob enem bodo morali vsi bolgarski podaniki, ki so zaradi telesnih hib za vojake nesposobni, plačevati na leto od 10 do 200 frankov.

Jako se moti, kdor méni, da je v *Nemčiji* že prenehal kulturni boj. Papež Leon XIII. je založniku lista „Trier. Landesztg.“, kapelanu Dasbachu, poklonil častni križec „Pro Ecclesia et Pontifice“. Odlikovanec je prosil cesarja dovoljenja, da bi smel ta red nositi, toda naznanilo se mu je: „Ni velečanstvo z odlokom z dné 18. novembra 1889 tega ni dovolilo.“

Bruseljski diplomatski krogi prav malo vspehov pričakujejo od *protisuženjskega posvetovanja*. Glavna težava tiči v tem, da se več zastopnikov protivi nekaterim načelnim predlogom, pred vsem pa prepovedi gledé uvažanja orožja v afriške pokrajine. Mogoče je tudi, da bo konferencija za nekaj časa prtrgala svoje zasedanje.

Francoska vlada še vedno ustavlja plače katoliškim duhovnikom. Ta osoda je nedavno zopet zadela pet župnikov v departementu Ariège in deset župnikov v najrevnejši škofiji Francije, v ajacijski na Korziki. Dotični ukazi prefektov se odlikujejo s posebno surovostjo. — Pariški boulangistiški odbor je sklenil pri novih volitvah postaviti vse stare kandidate ter zaradi skupnega postopanja pričeti obravnave s konservativci.

Angleška vlada namerava, kakor trdi neka londonska brzobjavka, nenadoma razpustiti parlament. Vladna stranka je računala gledé prihodnjih volitev na Gladstone-ovo starost ali celo smrt, toda neprestano napredovanje liberalne stranke in njenih načel takó v Angliji kakor v Irski je vlado preplašilo, ker se je preverila o resničnosti Gladstone-ovega izreka, da bo tem sijajnejša liberalna zmaga, kolikor več časa bo imela liberalna stranka, da popravi hibe vsled desorganizacije leta 1886.

Liverpoolski „Mercur“ pravi, da Anglija namerava *Stanley-ja* imenovati za gubernatorja vseh svojih posestev v vzhodnji Afriki. Upa namreč, da bo veljava tega moža v onih pokrajinah mnogo pospeševala angleške koristi. Če je ta vest resnična, potem je jasno, da hoče Anglija ustanoviti veliko angleško-afriško državo.

„North China Herald“ trdi, da bo v *Kitaj* izbruhnila vstaja, katero bo vlada težko zadržala. Posebno v Pekingu je velika vznemirjenost. List méni, da bo Anglija v vsa trgovinsko-važna pristanišča črez zimo morala poslati vojne ladije

Izvirni dopisi.

Iz Prage, dné 14. decembra. (Riegrov 71. rojstveni dan. — Nadškofijski pastirski list. — Hus in naš mestni zastop. — Raznoterosti.) [Konec.] Toda žal! V isti dan, ko je

najvišja avtoriteta sv. cerkve na Češkem povzdignila svoj svarični glas zoper ploščo in spomenik Husov, ki je bil pravično obsojen radi svojih zmotnjav, tako usodnih češkemu narodu, glasoval in odobril je mestni zastop kraljeve in slovanske Prage z ogromno večino: „Deželni odbor se prosi, plošča na novem muzeji bodi na čast Husu vzdana.“ Vse je bilo bob ob steno, da bi bila govorila mestna odbornika, kanonika čast. gg. dr. Borový in dr. Karlach, v angeljskih jeziki, vsa zadeva bila je že naprej dogovorjena. Odbornik V. Náprstek je celó predlagal, naj se takoj v mestni hiši prične z zbirkami za Husov spomenik, in misli, da bodo v ta namen darovali tudi Čehi v Ameriki. Predlog za vzdržanje spominske Husove plošče na muzeji utemeljeval je poročevalec dr. Podlipný ter zajedno prečital dotično peticijo do deželnega odbora.

Kanonik čast. g. dr. Borový pomiluje, da je mnenje njegovo inace v tej zadevi, nego ono celega zbora. Vendar mu nikdo ne more in ne bode očital, da ni rodoljub. Od te dóbe, ko je nesrečna usoda zadela Jana Husa, veselil se je narod češki večkrat boljših časov, in vendar v takih dóbah ni prišlo na misel ni največjim rodoljubom, naj se Husu postavi spomenik, kajti gotovo niso smatrali rodoljubje samo v tem, da se Husu gradijo spomeniki. Temu nasproti so katoliški duhovniki dokazali v dóbah, ko se je marsikdo sramoval svojega materinega jezika, da so pravi rodoljubi: s propovednic oznanjevali so besedo božjo češki in poučevali ljud! Teh zaslug jim nihče ne sme odrekati. Ti duhovniki so bili gotovo rodoljubi, in govornik pravi še, da na tem stališči svojega duhovniškega poslovanja boče ostati rodoljub.

V daljšem svojem govoru poudarja, da ga nekoliko to pomirja, ker se v tej zadevi v prvi vrsti poudarja narodni in kulturni moment, in ne verski, vzlic temu pa ne more ostati nebrižen, kajti merodajen je njemu ukrep kostniškega zbora, ki je proglasil Husov nauk za bloden. Konečno dé, da uvideva v tem predlogu s svojega stališča demonstracijo in provokacijo proti katoliški cerkvi in duhovščini, in zatorej bo glasoval zoper predlog mestnega sveta.

Kanonik čast. g. dr. Karlach poudarja, da že sedmo leto zaseda na staromeški „vadnici“ in še nikoli se ni tako težko oglasil k besedi, kakor baš v tej seji. Noče netiti ognja, a tudi ne prilivati olja. Govoriti hoče stvarno. Govornik je katoliški duhovnik, in predmet razprave se silno dotika poklica, kojemu je posvetil vse svoje življenje. Ko bi bila Husova ploščica sodobno zasajena s ploščami Komenskega in drugih slavnih mož, še v sanjah bi mu ne bilo prišlo na misel, o tem govoriti. Toda okoliščine, v kojih se to zdaj dogaja, mora smatrati v škodo cerkvenih koristij. Kdo mu more zagotavljati, da se nočejo s tem izzivljati nove verske razprtije? Je li česa bolj nevarnejšega, nego izzivljati take spore? Najstrastnejši boji divjali so vselej radi verskih zadev in so imeli grozne posledice. Akcija, koja se je pričela, slična je iskri, iz katere lahko more nastati požar. Radi tega bi rad potlačil to iskro. V husitskih dóbah napadal se je narod sam: brat bil je zoper brata, sin zoper očeta. Narod je pa

prepad; in konj s kozakom in mladič poleté v prepad.

* * *

Prijel pa se je kozak za vejo in samo konj zletel na dno. Začne plezati na vrh, s sinom na ramah; ni prilezel še daleč, ko vzdigne oči in vidi, da je nastavlil Peter sulico, da bi ga pahnol nazaj. „Ti pravični moj Bog! rajši bi ne vzdignil oči, kakor da bi videl, kako nastavlja rodni brat sulico, da bi me pahnol nazaj! . . . Brat moj mili! zakolji me s sulico, če mi je vže tako napisano na rodu; a vzemi sina: česa je kriv nedolžni mladič, da bi storil tako grozno smrt?“ Zasmaja se Peter in sune ga s sulico in kozak s fantom zletel na dno. Vse dobro vzame Peter za-se in začne živeti kakor paša. Nikdo ni imel takih konjskih čred kakor Peter, ovác in koštrunov ni bilo nikjer toliko. In umrl je Peter.

* * *

Ko Peter umre, pokliče Bog k sodbi duši obeh bratov, Petra in Ivana. „Velik grešnik je ta človek!“ reče Bog. „Ivane! jaz mu ne izberem takoj kazni; izberi mu ti sam kazen!“ Dolgo misli Ivan, izmišljuje kazen in reče konečno: „Zelo me je razžalil ta človek: izdal je svojega brata kakor Judež in vzal je meni častni moj rod in potomstvo na zemlji.

A človek brez častnega rodú in potomstva je to, kar krušno seme, ki se vrže v zemljo, a izgine v zemlji brez sadu.“ Ne požene — nikdo ne vé, da se je vsejalo seme.

* * *

„Naredi tako, Bog! da ne bode imelo vse potomstvo njegovo sreče na zemlji; da bi bil poslednji v rodu tak hudodelec, kakoršnega še ni bilo na svetu, in da bi ne našli od vsakega njegovega zlodejstva dedí in pradedí njegovi mirú v grobeh in trpeli muko, neznano na svetu, in bi se vzdigovali iz gomil! A Judež Peter, da ne bi imel moči vzdigniti se in bi zato trpel še hujšo muko; in bi jedel zemljo, kakor obsedenec in bi se zvijal pod zemljo.

* * *

„In kadar pride čas mere v zlodejstvih temu človeku, dvigni mene, Bog, iz tega prepada na konji na najvišjo goro in daj, da pride on k meni in ga pahnem s te visoke gore v najglobokejši prepad, in vsi mrtveci, njegovi dedí in pradedí, kjer bi le živeli, da bi vsi pritekli od raznih strani zemlje grizti njega za te muke, katere jim je on nanosil, in da bi ga grizli večno in bi se jaz veselil, gledaje njegove muke! A Judež Peter, da bi se ne mogel

dvignoti iz zemlje, da bi trgal in grizel sebe, a grizoč samega sebe da bi kosti njegove rastle čim dalje tem večje, da bi postala nad tem še silnejša njegova bol. Ta muka bođe zanj najstrahovitejša: kajti za človeka ni boljše muke, ko se hoče maščevati, pa se ne more.“

* * *

„Strašno kazen si si izmislil, človek!“ reče Bog: „bodi vse tako, kakor si rekel; a tudi ti sedi večno tam na svojem konji in ne bode ti nebeško carstvo, ker bođeš sedel tam na svojem konji!“ In tako se je vse zgodilo, kakor je bilo povedano: in do sedaj sedi na Karpatih na konji čudni vitez in gleda, kako grizejo v brezdnem prepadu mrtveci mrtveca, in čuje, kako raste pod zemljo ležeči mrtvec, gloja v strašnih mukah svoje kosti in strašno trese vso zemljo . . .“

Vže je končal slepec svojo pesen; vže je začel znova prebirati strune; vže je začel peti smešne pripovedke o Homu in Eremu, o steklarji Stokozu; a stari in mladi se še vsi niso mislili zavedati in dolgo so stali, povesevši glave, premišljevaje o strašnem dogodku, pripetivšem se v starih časih.

Prevél —h—

zopet sam pokopal slavo svojo. To so tožni spomini, kojih nihče ne izbriše, in svedočijo, da verski razkoli pripravijo narod na kraj propada. In zdaj nastaje doba, ko je brat zoper brata in sinovi zoper očeta, med narodom pa rastejo stranke. V tem trenutju ima pred očmi Svatopolka, ki kliče: „Svorně, Čechové!“ In zoper to nekdo hoče klicati: „Rozbrojem ke slávě a ke blahu!“

Mestni odbornik V. Náprstek dokazuje, da je kanonik g. dr. Borový vzor husitskih nazorov, ter navaja, da je bil on leta 1870. med onimi profesorji na vseučilišču, ki so se oglašali zoper to, da se papeževa nezmotljivost proglasi za dogmo. Tedanji nadškof praški, pokojni knez Schwarzenberg na čelu duhovščine, med katero sta bila tudi škofa pokojni budjevojski škof Jirsik in vladika Strossmayer, je bajé svaril, da bi nauk o papeževi nezmotljivosti ne postal dogma.

Konečno pravi še dr. Podlipný, da čisla prepričanje obeh č. gg. kanonikov in ponavlja, da se Husova zadeva ne tiče verskega stališča. Ne odreka duhovnikom zaslug za češki jezik v dobi narodnega probujenja, toda priznati se mora tudi zasluga priprostega češkega kmetskega ljudstva, koji je v svojih kočah ohranil materini jezik. Odločno ugovarja, da se s tem namerava demonstracija zoper katoliško cerkev od strani mestnega zastopništva. To je narodno vprašanje in v tem treba sloge. — Na to se predlaga glasovanje po imenih. Odbornik Dittrich je zoper tako glasovanje. On je katoličan, vzlic temu bode glasoval za predlog mestnega zastopništva, kajti Hus je bil fenomenalni pojav in si je stekel za češki jezik velikih zaslug.

Pri glasovanju so razun duhovnih zastopnikov in M. Novaka vstali vsi mestni očetje in s tem odobrili predlog mestnega sveta skoro enoglasno.

„Novodobnim husitom se je posrečilo za seboj potegniti ne samo zbor starejšin kraljeve Prage, temveč i Staročehi“ — pravi „Čech“. To je faktum, na kojem ne premeni nobena sofistika niti črkice. In to je samo po sebi umevno. Z isto pravico mogli bi katoličani na Nemškem graditi spomenike i Lutru Martinu ter se izgovarjati, da je gradijo samo kot reformatorju nemškega jezika, in ne ustanovitelju nove cerkve. Kar je bilo Husovo ime v husitskih bojih, to je bilo ime Lutrovo za tridesetletne vojne. Živimo v dobi, ko se nasprotnikom sv. cerkve postavljajo spomeniki. V tem tiči mnogo sofistike, hoteč trditi, da je možno Lutra, Husa, Bruna itd. razpoloviti na dvoje: na učenjaka-pisatelja ali slovničarja in na nasprotnika sv. cerkve. S sličnimi razlagami hoté Staročehi samo prikrivati ali zagovarjati svoje vjetje od Novohusitov. Glasovanje v mestnem zastopu imelo bode najnepovoljnější vtis na nemške odkritosrčne katoličane ne samo na Češkem, temveč povsodi drugje, ter bode gotovo neugodno vplivalo na naše zaveznike v državnem zboru. Nič osodnejšega pač nismo mogli izumiti, ko ta husitizem, da postanemo v Avstriji popolnoma osamljeni.

„Qui vivra, vevra!“ Toda zgodilo se je. To glasovanje pomeni list v češki povestnici. Možno, da bodo o tem očetje mesta Prage skoro sodili inače. „Sploh pa sodimo — nadaljuje „Čech“ — „da se velika množina — dasi ne večina — češkega ljudstva s tem glasovanjem ne bode strinjala. Bodi pa temu v obče, kakor hoče, katoliška duhovščina zdaj vé, na čem stoji, in kak nalog ji nastaje v bodočnosti. Predvsem treba, da se najtesneje zbere okolu svojih velepastirjev in se trudi, za seboj potegniti še ostali zvesti svetovaclavski ljud, koji se v bodočnosti mora odločiti, hoče li hoditi za sv. Vavlavom ali za Husom. Hus ni bil in nikdar ne bode svetnik svetovaclavskega naroda.“

Duhovščina se mora zdaj bolj zjediniti, nego katerikoliokrat. Duhovščina poznala je svoje neprijatelje že od nekdanj, ali stoprav zdaj je spoznala svoje nepravice prijatelje, dasi smo jo že davno pred njimi svarili. Gospóda, le nikarte se sramovati. Zdaj je že vse jedno. Ko ste pali (Staročehi) v roke Novohusitom, le iskreno je pritisnite k srcu in — priredite jim skoro v mestni hiši prostor: To glasovanje pomeni zmago Mladočehov na celi črti. Finis Staročehiae!“

Konečno še malo črtico o Novohusitih iz davne dobe. Ko se je leta 1869. v Husinci (rojstni kraj Husov) proslavljala 500letnica Husovega rojstva, prisoten je bil tej slavnosti pokojni dr. K. Sladkovský, tedanji vodja Mladočehov, in ž njim pokojni Anton Tomšič kot odposlanec slovenski. Že tedaj je rekel pokojni škof Jirsik, da Sladkovský hoče samo

izpodrinuti Riegro in postati sam kolovodja. Toda ad rem! Pri tej slavnosti torej jame Sladkovský v obširnem govoru pred mnogobrojnimi kmeti povečavati Jana Husa, njegovo pobožnost, krepost in neustrašenost. Kar se oglasi zvon k opoludnji molitvi. Vsi poslušalci se prekrizajo, toda dr. Sladkovský govori in navaja Husovega duha dalje. Hkrati izpregovori neki starček: „Ta-le gospod doktor tako lepo pridiguje o Husu, kako je bil pobožen itd. — sam pa ne moli, črt mu verjemi, vsaj je doktor!“ — Na to se obrne proti domu, za njim pa vsi drugi. Ménim, da to večno hvalisanje Husove pobožnosti in neustrašenosti iz ust naših „Mladih“ je skoro že odveč. Glavni greh človeka, ki vso krepost razjeda v srci, je — ošabnost!

Izmed vseh dežel na letošnji pariški izložbi obračal je najbolj pozornost tujcev avstrijski oddelek krasnih umetelnosti in v prvi vrsti bili so češki umetelniki, kojih proizvode so vsi občudovali. Poleg Brožikove prelepe slike bila je zlasti: Zagrinjalo „Narodnega gledališča“ od Hynaisa, koje je budilo veliko pozornost obiskovalcev. Zdaj se poroča iz Pariza, da je Hynaisovo zagrinjalo pridobila za javno galerijo „Union centrale des beaux art decoratifs“, koja je ponudila lastniku Hynaisovega umotvora, g. J. Gadillotu, 48.000 frankov. Gadillot ni vsprejel te svote in je podaril Hynaisov obroz zbirkam napominanega društva kot mojstersko delo novošegne umeteljske smeri.

Ruski pevski zbor g. Dimitrija d' Agrénjeva Slavjanskega dospe sém dné 18. decembra in bode koncertoval v Rudolfinumu. Zbor broji 80 pevkinj in pevcev in je nastopil v Parizu na svetovni izložbi in prvih francoskih mestih, kakor v Havru, Bordeauxu, Lausanne-u, Versaille-u, Amiensu in Lyonu, ter se mudi zdaj na Nemškem, zadnje dni v Draždanih. Slavjanskij bode tudi koncertoval v čeških mestih po deželi, dalje v Olomuci, Brnu, na Dunaji in Budimpešti. Njegov pevski vodja je gosp. Lad. Lašek iz Časlava, odličnjak v igranju na glasovirji in najbolj omiljeni glasbeni skladatelj na Ruskem. V Parizu je bil g. Slavjanskij odlikovan za svoje izvajanje v izložbi z zlato svetinjo, koja odlika doslej ni bila podeljena nobenemu ruskemu umeteljniku!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 17. decembra.

I. Gospod župan imenuje overovateljema današnjega zapisnika gg. svetovaleca Kajzela in Ravniharja, ter naznani, da je mesto Solnograd poslalo računski zaključek za leto 1888, Lvov prvi sešitek poročila o mestnem arhivu in izkaz gospodarkega poslovanja v letih 1883—1888. Gospod dr. Fr. Lampe je mestu poklonil eden izvod „Drobtinic 1889“, za kar izreka darovatelju zahvalo.

II. Namesto odstopivšega g. Ignacija Kotnika se enoglasno v upravni odbor mestne hranilnice izvoli g. Karol Pollak, hišni posestnik.

III. Svetovalec g. Ravnihar poroča v imenu finančnega odseka o mestnih računskih zaključkih za leto 1888. Izid je jako dovoljen. Številke bodemo o svojem času priobčili, ko nam dojde tiskani izkaz. Zaključki se potrdijo ter ob enem sklene, da se morajo računi o izvršenih mestnih stavbah takoj, najkasneje pa tekom šestih mesecev predložiti.

IV. a) Gosp. dr. Stare poroča o prošnji filharmoničnega društva, da bi smelo prizidek ob obeh straneh gledališčne razvaline pri novi zgradbi proti Kongresnemu trgu do glavnega pročelja podaljšati in da bi mesto dotični prostor brezplačno odstopilo v zameno za primeren prostor za vodo, kateri društvo mestu prepusti za svoječasno napravo nabrežja. Svetovalec Hribar temu oporeka ter nasvetuje, naj se stvar še enkrat izroči združenima odsekoma (finančnemu in stavbenemu) v presojo. Po daljši razpravi obvelja nasvèt odsekov.

b) Svètnik pl Zitterer predlaga, naj se priziv Janeza Borštnika v Kurji vasi zaradi nekega žleba odkloni, dovoli pa naj se mu, da mu ne bo treba cevi vzdati. — Obvelja.

Svètnik Starè poroča o treh prizivih Janeza Podkrajška. Dva priziva se odbijeta, eden pa potrdi.

V. Svetovalec Hrasky predlaga, naj se dela za električno razsvetljavo pri vodovodni napravi v Klečah izroče praški tvrđki Fr. Křižik za 2528 gld. 40 kr., kar obvelja.

VI. Svètnik prof. T. Zupan nasvetuje, naj mestni zbor dovoli knjižnici družbe sv. Cirila in Metoda znesek 500 gld., prej pa to zadevo v pre-

tres izroči finančnemu odseku. Ta njegov samostalni predlog se enoglasno potrdi.

Ko se po nasvètu g. župana namesto gosp. dr. Mosché-ta v vodovodni odsek izvoli g. Hrasky, sklene se javna in prične tajna seja.

Dnevne novice.

(Razstava slik.) Kdor si je ogledal v dvorani tukajšnje realke slike, katere je razstavila gospodičina J. Kobilca, vsakdo je priznal veliko nadarjenost domače umetnice. Brez dvoma najboljšo delo je slika št. 3: „Mamica kavopivka“. Mnogim prav posebno ugajajo portreti v suhih barvah, ki se v resnici odlikujejo po dovršeni tehniki. Naj nihče ne zamudi ogledati si umotvora domače umetnice. Kakor smo že omenili, namenjen je čisti dohodek ljudski in dijaški kuhinji.

(Iz Celovca) se poroča: Z mnogih strani se čujejo pritožbe, da družba sv. Mohorja prepočasi razpošilja svoje knjige. Te pritožbe so neopravičene. Udov je 46.000, torej se knjige ne morejo tako hitro natisniti in razposlati, kakor pred leti, ko je štela družba 26.000 udov. In da bi se osobje pomnožilo, ne dopuščajo prostori. Tudi ni res, da so jedne škofije vedno prve, temveč se vrsté. — Kako predrzni so nemški nasprotniki, dokazujejo tudi nemškoliberalne „Freie Stimmen“. V svoji 98. števi so namreč „obžalovale“ delovanje Mohorjeve družbe, češ, da pod plaščem češčenja svetnikovega uganja „narodnostni sport“ in da so celó otroci udje družbini, ter ovajajo one koroške učitelje, ki so člani družbe. Na Koroškem torej še vedno gospodari terorizem nemškoliberalne klike, zato je tudi mogoče, da ovađustvo rodi sadove. Toda: Svaka sila do vremena!

(Kranjska industrijska družba,) je imela, kakor se nam poroča, dné 3. t. m. svoj 20. občni zbor. Predsednik g. Jos. Luckmann poroča, da je bilo vposlanih 4029 delnic, ki reprezentujejo 391 glasov z glavnico 2.014.500 gld. Prisotnih je bilo osebno 21 delničarjev, ki so zajedno skoro večinoma tudi v upravnem svètu „Kranjske hranilnice“, od narodne stranke je bil med njimi edini gosp. dr. Ahačič. V minolem gospodarskem letu je imela družba prebitka 17.670 gld. 13 kr. Pri glasovanju, ali se naj razdeli dividenda 17.000 gld. ali ne, glasovalo je 209 glasov za razdelitev, 174 proti. Od 17.000 gld. pripade torej na vsako delnico 5 gld. dividende, ostanek 670 gld. 13 kr. se pa pripiše na nov račun. Konečno bode omenjeno, da je bil promet in razpečavanje moke iz ljubljanskega parnega mlina tudi letos nepovoljen in se je radi tega poslovalo samo po dnevu. V mlinu se je smlelo tekom l. 1888/89. pšenice 2.025.915 kg. in dobilo 2.023.245 kg. raznih mlinskih pridelkov. Poslovalo je 27 delavcev.

(Upravni odbor okrajne bolniške blagajnice ljubljanske) je izvolil v svoji seji dné 30. novembra t. l. v veliko skupščino odposlancev za zvezo okrajnih bolniških blagajnic za Trst, Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo kot svoje odposlance: gosp. načelnika Ivana Föderla in upravna odbornika gg: Luko Breskvarja in Leopolda Schartnerja. Umestno bi bilo, da se zberó gg. odposlanci za Kranjsko pred velikim zborovanjem v Trstu, da se dogovoré o enotnem postopanju gledé dotičnih določil.

(Iz Št. Vida nad Ljubljano) se nam poroča, da je odbor okrajne bolniške blagajnice za okolico ljubljansko izvolil za svoja odposlanca k prvemu zborovanju zveze okrajnih blagajnic za Trst, Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo g. Antona Belca iz Št. Vida, predsednika bolniške blagajnice za ljubljansko okolico, in g. Jakoba Travnja, trgovca in posestnika mlina na Glincah.

(Deželno gledališče.) Deželni stavbinski urad je izdal nov načrt za deželno gledališče. Ta načrt ugaja v vsakem oziru, osebno v finančnem, ker proračunjeni troški ne presežajo dovoljenega kredita v znesku 190.000 gld. Poleg parterja bode gledališče po tem načrtu imelo tri nadstropja (etaže). V parterji je 10 vrst foteljev za 143 sedežev, 12 lož in še prostora za 150 oseb. V pritlični vrsti je 21 lož; v drugi vrsti je pa balkon z 12 fotelji in 20 sedeži; v tretji vrsti je 124 sedežev. Vsega prostora je za 700 oseb.

(Umrl) je danes zjutraj umirovljeni c. kr. dež. nadsodišča svetovalec g. Josip Persché, star 67 let. Pogreb bode v petek popoldne. R. i. p.!

(Umrla) je dne 16. t. m. v uršulinskem samostanu v Škofji Loki č. m. Alfonza Ornig, stara 51 let. R. i. p.!

(Umeščen) je bil danes čast. g. Josip Lavrič na župnijo Ambrus.

(Akademično društvo „Slovenija“) na Dunaji je izvolilo za častnega člana č. g. župnika Davorina Trstenjaka.

(S Šenturške gore) 15. decembra: Zapazil sem v „Slovenca“ št. 286, da je puščavnik pod B. neopravičeno pred svetom osramotil našo duhovnijo, češ, da nima nobenega uda družbe sv. Mohorja. Da se potolaži, bodi mu naznanjeno, da je iz duhovnije Šenturške Gore to leto vpisanih 13 udov, in sicer: Robič Simon, Robič Neža, Podgoršek J., Vrhovnik J., Dolinskova hiša, Bobkova hiša, Štular J., Jagodič P., Lamberger M., Remic M., Bundrova hiša, Likovič J. in Grilec U. Ta imena najde vsakdo med onimi cerkljanske župnije, katera nabira in zapisuje g. nadučitelj in župan A. Vavken. Tem smo se pridružili vsako leto, ker nismo imeli svoje vpisne pôle. Da nas zopet ne zadene enaka usoda, omislili si bomo prihodnje leto svojo tvrdko. Sicer sem pa vesel, da je 13 udov v šenturški župniji, ki šteje le 355 duš. Bilo bi jih več, ko bi znali brati naši gorjanci. A to ne gre brez šole.

(Hripa) ali nahodna mrzlica se širi tudi po Ljubljani. Kakor se nam poroča, zbolele so v Kolizeji tri gospice za to boleznijo. Trese jih mraz, boli glava in silno kihajo.

(Koroški deželni šolski svet) je imenoval do sedanja učiteljico v Škocijanu na Dolenskem, gđ. Marijano Pirnat za učiteljico v Škocijanu v Podjurski dolini na Koroškem.

(Dijaških ustanov) na Kranjskem je razpisanih triinpetdeset. Prošnje do 10. januarja deželni vladi potom šolskih ravnateljstev.

(Pri občinski volitvi v Idriji) je bil za župana izvoljen g. Štefan Lapajne, trgovec; za odbornike gg.: Valentin Treven, trgovec; Fr. Goli, trgovec; Josip Serjun, urar in kavarnar, in Maks Kosér, c. kr. notar.

(Vipavska čitalnica) bo imela v nedeljo dne 22. t. m. svoj redni občni zbor, h kojemu najuljudnejše vabi p. n. gg. ude odbor.

(Konkurz) je proglašen od ces. kr. okrožnega novomeškega sodišča na premakljivo in nepremakljivo imenje nevknjiženega trgovca g. J. Tramposeha v Kočevji; konkurzni komisar je okr. sodnik gosp. Stuchetz in upravnik odvetnik g. Brunner. Likvidacijski rok je v dan 15. febr. l. 1890.

(„Poviest Rusije od početka do danas.“) Tako se imenuje večje delo, katero bode ta mesec pričel izdajati zagrebški vseučiliški knjigar Franjo Župan. Knjigo je spisal pariški profesor in član petrograjske akademije Alfred Rambaud, ki je dobil za to delo posebno nagrado od francoske akademije. Knjiga je preložena že na več evropskih jezikov, na hrvatski jezik pa jo je preložil profesor dr. Peter Tomić, ki je več let živel v Rusiji ter prepotoval vse znamenitejše kraje evropske in azijske Rusije. Hrvatska knjiga bo imela nad 100 slik in dva zemljevida. Knjiga bo izhajala v snopičih po 50 kr. vsak 3. ali 4. teden. Za vsak snopič treba priložiti 5 kr. poštarine.

Narodno gospodarstvo.

Škode, leta 1889 provzročene po povodnji, toči, mrazu, požarih ali na drug način.

(Poročilo deželnega odbora kranjskega.)

(Dalje.)

V podružničnem okraju vrhniškem je letošnja večkratna povodenj napravila jako veliko škodo, kajti po nižavah ležeči kraji, zlasti po barji, preplavljeni so bili popolnoma. O najneugodnejšem času, ko so imeli kmetje na svojih starinskih senožetih travo odkošeno, vdarila je umazana voda čez travnike ter deloma odnesla, deloma zmešala odkošeno travo v sosedovo ter jo vso povaljala; kar pa je bilo trave v kopicah, pokvarila jo je voda v spodnjem delu kopice.

Ker te trave dolgo časa ni bilo možno posušiti, spremenila se je v gnoj, tako da jo je za krmenje le prav malo bilo rešene ter bode pridelana morala služiti za nasteljo.

Otave je sicer mnogo zrastle, ali vsled vednega deževja jo skoro ni bilo možno spraviti, ker se je je prav mnogo pokvarilo. Bati se je torej velikega pomanjkanja živinske klaje.

Glavni pridelki v podružničnem okraju so krompir, ajda in fižol. O teh pridelkih je podružnica le še slabeje poročala, kajti krompir, ki je prišel v vodo, segnil je popolnoma, da ga ni bilo kaj kopati in je v bližini krompirjeve njive bil opaziti ostuden smrad po gnilobi. Kar pa je bilo krompirja na trdem svetu, segnil ni sicer na njivi, tembolj pa

potem v kleti, razun prav malih izjem. Fižol po barji izginil je, da ga ni bilo kaj spraviti. Enako godilo se je tudi z ajdo; kajti še skoro nobeno leto v zadnji dōbi ni zgodnji mraz ali slana vzela ajdo tako popolnoma kot letos. Zelje je slabo obrodilo in tudi repa morala se je boriti z gosenicami, katere so jo hotele uničiti. Zdaj v jeseni pa silno gnije vsled vednega deževja.

Edino ozimnega žita se je nekaj pridelalo, pa še ta pridelek skrčil se je, ker so zlasti barjani po dvakrat rž sejali ter jim je voda obkrat pobrala vse seme.

Sadja, kakor skoro povsod na Kranjskem, izvzemši nekaj češpelj in orehov, ni bilo skoraj nič, deloma vsled mrčesa, deloma vsled drugih nepoznanih uzrokov, kajti tudi ona sadna drevesa, katera po gosenicah niso bila objedena, niso obrodila nikakega sadu.

V obče je opaziti, da se ljudstvo boji prihodnosti, in bati se je res velike bede in pomanjkanja živeža za ljudi in živino.

(Dalje sledi)

Telegrami.

Dunaj, 18. dec. Zbornica poslancev: Odgovarjaje na Fussovo interpelacijo naznanja Gautsch, da je načrt o novih farmacevtskih študijah in izpitnem redu cesar dne 8. dec. potrdil; razglašen bo v kratkem ter postal pravomočen s pričetkom prihodnjega šolskega leta. Naredbi z dne 9. in 29. okt. gledé ponesrečenih dežel Galicije, Šlezije in Bukovine na eni ter Tirolske in Koroške na drugi strani vzame zbornica na znanje. Nadaljuje se nadrobna razprava o mornarskem redu. Türk in tovariši interpelujejo zaradi izvrševanja izjemnih postav, Turnkranz in tovariši pa nasvetujejo postavo za uničevanje strupene rose. Prihodnja seja bo zvečer.

Dunaj, 18. decembra. Vsi jutranji listi, tudi najodličnejša opozicijska glasila, so zadovoljni z odlomkom Taaffejevega govora, ki zadeva ustavno pravico. „Fremdenblatt“ pravi: „Govor je tak, kakoršen je moral dati cesarski, avstrijski minister. Vsi prijatelji ustave smejo biti pomirjeni vsled javnega zatrdila Taaffejevega.“ „Presse“ pripominja, da je vlada ustanovila jasen položaj, ker je odstranila vsak povod za vznemirjanje. Odgovoru ni treba komentarja, ker pomeni resno zagotovilo ustavne nedotakljivosti. „N. Fr. Pr.“ vidi, da je ustava zavarovana, ker jo je Taaffe imenoval edino podlago napredujočega in mirnega razvoja. „Extrablatt“ meni, da bi celó Auerspergovo ministerstvo ne bilo moglo jasneje in odločneje izraziti ideje državne enotnosti.

Reka, 17. decembra. Dne 22. t. m. bo cesar pri Trstu zasidrano mornarico nadzoroval. Jahta „Greif“ bo isti dan v Miramaru vzela cesarja na krov.

Atene, 17. decembra. V zbornici je večeraj Delyamis zaradi kretskega vprašanja interpeloval. Razprava se je na jutri preložila.

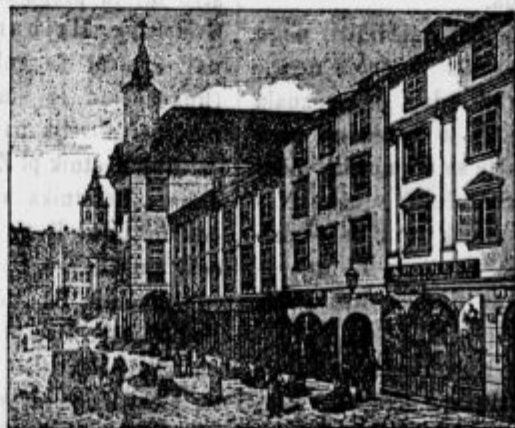
Zanzibar, 17. dec. Buširija so večeraj vojnosodno obsodili na smrt ter takoj razsodbo izvršili.

Listnica opravištva:

G. J. K. v Š.: Vse se je vpisalo za prihodnje leto; ne tedaj za četr, ampak za pol leta je vpisano.

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczyja, deželna lekarna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczyja, „pri sv. Francišku“ (ob enem kemična tovarna) V., Hundstürmerstr. 113.

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczyja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse št. 30.
Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczyja, „pri Radeckiju“, III., Radetzkyplatz št. 17.

G. X. Y.: Neque pro futuro, neque pro praesenti, sed et pro praeterito non sunt adhuc omnia.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inčih
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
17	7. u. zjut.	750.1	-2.0	sl. vzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	750.1	-0.6	"	"	
	9. u. zveč.	750.4	-1.0	"	"	
Srednja temperatura -1.3° za 0.2° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

18. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85	gl.	80	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16 % "	86	"	35	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107	"	90	"
Papirna renta, davka prosta	100	"	65	"
Akcije avstr.-ogerske banke	918	"	"	"
Kreditne akcije	316	"	25	"
London	117	"	55	"
Srebro	"	"	"	"
Francoski napoleond.	9	"	33	"
Cesarski cekini	5	"	31	"
Nemške marke	57	"	77 1/2	"

ZA ZIMO!!!

Preč. duhovščini, p. n. gg. zdravnikom, logarjem, tovarniškim uradnikom, oskrbnikom in vsakateremu

v varstvo zoper prehlajenje

najbolje priporočeno:

1 trikot-fanelen telovnik in 1 take spodnje hlače skupaj glđ. 2.75
isto za gospe " 3.-
otročka spodnja obleka " 1 do 1.50.

Naročbe posreduje I. avstrijska trgovska naznawalnica v Brnu. (30-29)
(I. oester. Handels- Auskunfts- Bureau Brünn.)

Kašelj, hripavost, bronhij, bo-
pljuč ozdravljajo katranove pastile
lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.
Škatljica 25 kr. Vnanja naročila izvršujejo se z obratno pošto. (3)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijsko v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih puščah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najčiste naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (18)

☛ Cenike na zahtevanje. ☛